

erindre mod det i 6te Stykke foreslaede almindelige Forbud mod Fangst af Foreller og Ørreder med Garn, Not eller lignende Fiskeredstaber i et Tidrum af 5 Aar fra den eventuelle Lovs Ikrafttræden at regne.

Lagtinget har af Hensyn til Vanstelig- heden ved i de enkelte Tilfælde at afgøre, om et Vandløb maa anses for en Aa eller en Bæk, i Mod sætning til Loven af 5te April 1888 § 54, ønsket en for alle Vandløb fælles Grænse af 50 Favne uden for deres Udløb i Stranden, inden for hvilken de for selve Vandløbene fastsatte Fredningsbestem- melser skulle gælde.

De i denne Paragraf hjemlede Indskræn- ninger i den fri Udøvelse af Fiskeriet i Vandløb skulle dog ifølge Paragrafens Slutningsbe- stemmelse ikke være til Hinder for Notkast efter Sej og Silb, for hvilke det efter de stedlige Forholds Bestaffenhed paa mange Steder vilde være en utaalelig Indskrænkning, om de ikke maatte foregaa i eller umiddelbart ved Mundingen af Vandløb. De sidstnævnte Fiskerier, navnlig Sejfiskeriet, ere saa langt betydeligere og vigtigere end Ferskvands- fiskeriet er eller kan ventes nogen Sinde at ville blive, at der i Tilfælde af Kollision ingen Tvivl kan være om, at det sidstnævnte bør vige. Notkast udkræver desuden dyre Redstaber og et temmelig stort Apparat, og det er derfor næppe sandsynligt, at denne Fangstmaade under Slin af, at Fangsten gælder Sej eller Silb, vil blive anvendt til den i Reglen lidet lønnende Fangst af Fo- reller og Ørreder i eller udenfor Mundingerne af Vandløb. Om Bestemmelsen om Udsæt- ning af Foreller eller Ørreder, der ere fangede ved Notkast efter Sej og Silb, vil saa megen praktisk Betydning, er vistnok tvivlsomt, men da Muligheden heraf bl. a. under Hensyn til, at der altid ville være flere til Stede ved Notkast, ikke er ganske udelukket, har man ment at kunne følge Lag- tinget paa dette Punkt. Et andet af Lag- tinget foreslaaet Raad om, at overhovedet alle Foreller og Ørreder under 8 Tommers Længde, der ere fangede med Garn eller Not, skulle sættes ud igen, har man derimod udeladt af Forflaget af Hensyn til det fuld- stændig ufandsynlige i, at Overholdelsen af en saadan Bestemmelse paa Færøerne vil kunne kontrolleres.

Til §§ 2—5.

Det er ved de her indeholdte Bestem- melser om Afgangen til Landdragnin af Sej og Silb, at den her foreslaede Lov vil faa sin største Betydning. Lagtinget er ved de foreslaede, af Regeringen tiltraadte, Be- stemmelser gaaet en Middelvej mellem Re-

geringsforlaget af 1873 og Tingets eget Forflag af 1876. Man har ingen For- andring gjort i de gældende Bestemmelser om Landdragnin af Silb (jfr. Forflagets § 6), og med Hensyn til Sejen har man ingen Forstel gjort mellem Færinger og andre danske Underjaatter. Derimod har man fremdeles forbeholdt Grundejerne og Bygdeboerne en vis Fortrinnsret. Der skæ- nes nemlig mellem paa den ene Side det Fiskeri, der foregaa paa den aabne Kyst, hvor der gaar Strøm ved Vandet — herfra dog undtaget ved matrifuleret Bø (den dhr- fede Indmar) — og paa den anden Side Fiskeriet i Fjorde, Vig og Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, samt ved matrifuleret Bø, hvor Strømmen gaar lige til Land. Det førstnævnte Fiskeri begynder i Reglen om- bring den 1ste Juli eller noget senere — for den nævnte Tid anses Fiskeriet for lidet lønnende, lige som det antages at virke for- styrrende paa Stimerne — og drives om Sommeren og ud paa Efteraaret. Fiskeriet i Fjorde, Vig og Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, begynder derimod først om Efteraaret, naar Sejen har søgt ind i de lukkede Farvande, og drives om Efteraaret og Vinteren. Ved den aabne Kyst, hvor Strømmen gaar, vil der i Reglen være Plads for flere Noter, og det gøres gæl- dende, at det her ikke har saa meget at sige, om Sejen for en kort Tid skalde strømmes bort, idet det ikke vil vare længer end til næste Strømsald, inden den kommer igen. Her har man derfor ment i den Tid, da dette Fiskeri i det hele menes at burde fore- gaa, at kunne hjemle almindelig fri Afgang til, at landdrage og opbjerge Sej mod at erlægge en nærmere bestemt Landpart og svare til mulig Skade, som maatte være paaført Ejendommen, dog at Væen, da Plad- sen her i Reglen vil være for indskrænket for flere Noter, og da en Forret til Benyt- telsen vil kunne have stor Betydning for Bygdens Beboere, uden at Udelukkelsen kan bethde meget for andetseds boende, er forbe- holdt hine. Sunde i Fjorde og Sunde der- imod, hvor der ikke gaar Strøm, og hvor Sejen ofte om Efteraaret samler sig i store Stimer, vil den efter den almindelige Anskuelse, naar den bliver forstyrret, inden den rigtig kommer til Ro, ofte helt forlade Stedet, og ikke komme igen i det samme Aar, hvorimod den, naar den har faaet Ro til at samles, kan fanges i store Mængder. Her formenes derfor en uhindret Afgang for alle til Notkast at ville være skadelig for Fangsten i det hele, og Afgangen til at landdrage Sej paa dette Omraade er derfor foreslaaet gjort afhængig